

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519202774
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3519202774.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj a sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO 53 255 739, o určenie neplatnosti zmluvy a iné, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 3. augusta 2021, č.k. 8Csp/51/2019-263, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v časti o určenie neplatnosti Úverovej zmluvy č. 341681 zo dňa 14.08.2014 a tiež v časti o určenie neplatnosti záložnej zmluvy č. 341/681/Zal/1, pretože žalobu považoval za procesne neprípustnú v zmysle § 137 písm. d) CSP. Možnosť domáhať sa určenia neplatnosti úverovej zmluvy č. 341681 zo dňa 14.08.2014, a záložnej zmluvy č. 341/681/Zal/1 ako právnej skutočnosti, nevyplýva podľa súdu prvej inštancie zo žiadneho osobitného predpisu, nakoľko predmetný úver je zabezpečený záložným právom, a preto nie je spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobcovia sa teda nemôžu domáhať určenia neplatnosti predmetnej zmluvy v zmysle uvedeného zákona. Súd prvej inštancie žalobu zamietol aj v časti uplatnenia finančného zadostučinenia žalobcami vo výške 500,- Eur, v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., pričom uviedol, že žalobcovia nepreukázali predpoklady uplatnenia zodpovednostného vzťahu medzi dodávateľom (žalovaným) a spotrebiteľom (žalobcovia), a to najmä porušenie práva a povinnosti dodávateľa a ani primeranosť finančného zadostučinenia. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku podali odvolanie žalobcovia, ktorí žiadali napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, pričom napadli rozhodnutie v celom rozsahu. Odvolanie žalobcovia odôvodnili s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, pričom podľa názoru žalobcov, malo byť porušené ich právo na spravodlivý proces, uvedené rozhodnutie má vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci, prvostupňový súd sa nemal dostatočne vysporiadať so všetkými námietkami a riadne ich neodôvodnil. Podľa názoru žalobcov súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu a hodnotenie dôkazov nemá racionálny výklad, a to s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.

ÚS402/08. Takým konaním súdu prvého stupňa malo dôjsť k ohrozeniu práv a právom chránených záujmov žalobcov ako spotrebiteľov a uprednostneniu nároku žalovaného.

3. Žalobcovia sa v odvolaní pridržovali svojich tvrdení, že žalovaný nie je legitimovaný k uvedenej pohľadávke a nikdy nebol majiteľom tejto pohľadávky. Zmluva o poskytnutí úveru bola uzatvorená s právnym predchodcom žalovaného a právny predchodca žalovaného pri zosplatnení úveru nedodrжал podmienky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu s § 53 ods. (9) a § 565 OZ. Žalobcovia tvrdia, žalovaný neunesol dôkazné bremeno tým, že nebolo preukázané doručenie resp. doručovanie vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti právneho predchodcu a oznámenia o postúpení pohľadávky. Svoje tvrdenia žalobcovia v odvolaní podporili príslušnou judikatúrou ako rozhodnutiami Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/84/2018 zo dňa 26.04.2018, Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Cocsp/64/2020 zo dňa 26.02.2021, Krajského súdu Nitra sp. zn. 12CoCsp/3/2020 zo dňa 30.11.2020, Krajského súdu Žilina sp. zn. 13CoB/105/2020 zo dňa 27.01.2021 a ďalšími.

4. Žalobcovia uviedli, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, a teda nemôže byť platné ani následné postúpenie takto vzniknutej pohľadávky. Podľa nich takáto pohľadávka k danému obdobiu neexistovala a zmluva o postúpení pohľadávok je tak neplatným právnym úkonom. Na základe uvedeného žalovaný nie je subjektom legitimovaným v prebiehajúcom spore (rozhodnutie Krajského súdu Žilina 10Co/84/2018 zo dňa 03.06.2018).

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný sa vo vyjadrení stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého je žaloba v celom rozsahu nedôvodná, pričom domáhať sa neplatnosti zmluvy možno výlučne v prípade, ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo v prejednávacom prípade nie je splnené. Na podporu svojich tvrdení žalovaný citoval z dôvodovej správy k CSP. Za neopodstatnenú považoval žalovaný aj námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a zastával názor, že prichádza do úvahy aj prekážka veci rozhodnutej spočívajúca v právoplatnom platobnom rozkaze Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým súd rozhodol, že žalobca 1/ je povinný zaplatiť žalovanému istinu vo výške 29.359,03 Eur spolu s príslušenstvom.

6. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 378 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 CSP.

7. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 11 ods. 4 zák. č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

9. Podľa § 1 ods. 3 písm. c) zák. č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti.

10. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o procesnej neprípustnosti uplatnenej žaloby v tomto prípade.

11. Námietky žalobcov o tom, že rozsudkom bolo porušené ich právo na spravodlivý proces, porušené právo na súdnu ochranu, že uvedené rozhodnutie vychádza z neprávneho posúdenia veci a vo veci nebol správne zistený skutkový stav veci považuje odvolací súd za nedôvodné.

12. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a zahŕňa okrem iného právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. O porušenie práva na spravodlivý proces pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. Odvolací súd takéto pochybenie zo strany súdu prvej inštancie nezistil.

13. Podľa skutkových zistení súdu prvej inštancie o Zmluvy o poskytnutí úveru č. 341681 zo dňa 14.08.2014 vyplynulo, že túto uzatvoril žalobca 1/ s právnym predchodcom žalovaného, predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 32.500,- Eur. Úver bol poskytnutý bez uvedenia účelu. Žalobca 1/ sa v zmluve ako dlžník zaviazal úver splatiť, zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo úveru, za podmienok uvedených v zmluve. Strany zmluvy sa dohodli, že úver bude úročený úrokovou sadzbu 6,04 %, ktorá bude platná do 15.08.2017. Sadzba sa skladá zo základnej úrokovej sadzby vo výške 2,5 % a hrubej marže 3,9 %. V článku VI. bod 2. sa uvádza, že dlžník splatí úver najneskôr do 20 rokov od termínu jeho dočerpania. V článku VI. bod 2. sa dlžník zaviazal splácať úver vždy 15. deň v mesiaci vo výške 233,59 Eur. Úver z vyššie uvedenej zmluvy bol zabezpečený zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach, nachádzajúcich sa v k.ú. C., obec C., okres E. D. E. F., zapísaných na LV č. XXX ako par. reg. "C" č. XXX - záhrada o výmere 474 m², č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², rodinný dom, súp. č. XXX, postavený na par. reg. č. XXX. Dňa 14.08.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaní 1/ a 2/ Zmluvu o zriadení záložného práva č. 341681/Zal/1. V čl. II je špecifikovaná zabezpečovaná pohľadávka tak, že táto vplýva zo Zmluvy o poskytnutí úveru č. 341681 zo dňa 14.08.2014 vo výške 32.500,- Eur. Predmet zabezpečenia je špecifikovaný v čl. III. zmluvy vo vlastníctve žalobkyne 2/. Dňa 17.12.2017 právny predchodca žalovaného 1/ oznámil žalobkyňi 2/, že vyhlásil ku dňu 15.12.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy o úvere. Listom zo dňa 19.08.2019 žalovaný 1/ žalobkyňi 2/ oznámil postúpenie pohľadávky z predmetnej zmluvy o úvere na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, (žalovaný), v liste taktiež upozornil na možnosť realizácie výkonu záložného práva.

14. Čo sa týka námietok žalobcov v otázke pasívnej legitímácie žalovaného, neplatného postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy, záložnej zmluvy na žalovaného a neplatnosť mimoriadneho zosplatenia úveru, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy a práva z úverovej zmluvy spolu s právami so záložnej zmluvy prešli na právneho nástupcu – teda na žalovaného, nakoľko ich náležite preukázal. Súd v zmysle § 191 ods. 1 CSP má povinnosť starostlivo prihliadať na všetko, čo počas konania vyšlo najavo – pričom v tomto prípade je zrejmé, že súčasnému žalovanému bola pohľadávka postúpená z pôvodného veriteľa – banky – pričom označil dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia označený ako „Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 2195100030 zo dňa 29.07.2019, vrátane prílohy, Doplňujúcej zmluvy k postúpeniu č. 2195100030 zo dňa 29.07.2019, Oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti zo dňa 17.12.2017.“ Pričom žalovaný predložil konajúcemu súdu aj doručky.

15. K otázke odvolacej námietky žalobcov o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného je však tiež podstatné, že pokiaľ by bol názor žalobcov správny a žalovaný by skutočne nebol pasívne vecne legitimovaný, sama o sebe by táto skutočnosť bola dôvodom zamietnutia žaloby. Žaloba by totiž smerovala voči niekomu, kto by nebol nositeľom práva, o ktoré v konaní ide.

16. Súd prvej inštancie sa tiež správne vysporiadal s otázkou posúdenia prípustnosti žaloby v súlade s ust. § 137 písm. d) CSP. Úverová zmluva, ktorú uzatvoril žalobca 1/ s právnym predchodcom žalovaného totiž nie je spotrebiteľským úverom ako to vyplýva z citovaného ust. § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. V prejedávanej veci ide o úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a s poukazom na citované ust. § 1 ods. 3 písm. c) zák. č.129/2010 Z.z. nejde o spotrebiteľský úver. V prípade žalobcami požadovaného určenia tu neexistuje osobitný predpis, z ktorého by možnosť žalovať určenie neplatnosti vyplývala. Žalobcovia sa teda nemôžu úspešne domáhať určenia neplatnosti uvedených zmlúv v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP.

17. Správne súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti o priznanie zadosťučinenia, pretože to prichádza do úvahy iba v prípade, ak spotrebiteľ uplatní právo na súde úspešne (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy).

18. Čo sa týka poukazu žalovaného na prekážku veci rozhodnutej, táto nie je podľa odvolacieho súdu daná, pretože tu nie je identita strán v tomto spore a v konaní o plnenie z úverovej zmluvy, pretože v ňom stranou sporu nebola žalobkyňa 2/.

19. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sa nejednalo o spotrebiteľský úver spadajúci pod právny režim zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je prípustné určenie neplatnosti zmlúv ako právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP.

20. Napadnuté rozhodnutie o zamietnutí žaloby preto odvolací súd potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.